

Hjemlen i stk. 3 til at fastsætte regler om revurdering af sagerne og om meddelelse af påbud og forbud forventes udnyttet til at implementere direktivets krav om, at bestående anlæg enten skal opfylde direktivets krav senest den 16. juli 2009 eller nedlukkes inden da.

Det bemærkes, at en del af anlæggene allerede er omfattet af pligten til revurdering i medfør af IPPC-reglerne (den gældende lovs § 41 b, stk. 1, 2. pkt., og den dertil knyttede godkendelsesbekendtgørelse). Disse anlæg vil således allerede efter gældende regler skulle revurderes, men revurderingen fremskyndes for mange anlæg.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, forventes det, at en del af de bestående anlæg (navnlig fyldpladserne) ikke vil kunne bringes op til den af direktivet krævede standard. I sådanne tilfælde vil der skulle nedlægges forbud efter lovens § 41 mod fortsat drift. Nedlukning skal ske senest den 16. juli 2009. Der henvises tillige til bemærkningerne til nr. 5.

For andre virksomheder, hvis godkendelse ikke lever op til direktivets krav, vil der skulle meddeles de nødvendige påbud. I disse situationer skal fristen fastsættes med respekt af den 8-årige retsbeskyttelse, ligesom der skal gives en rimelig tid til, at virksomheden kan indrette sin drift m.v. i overensstemmelse med påbuddet.

Bemyndigelsen tænkes endvidere udmøntet i regler om, at en revurdering altid skal munde ud i en afgørelse, der kan påklages, ligesom der - med hjemmel i §§ 74 og 79 - forventes fastsat regler om offentlig annoncering og forudgående inddragelse af offentligheden i overensstemmelse med Århuskonventionen, jf. forslagslets nr. 18 og 19.

Da de udbedrende foranstaltninger ifølge direktivet skal være gennemført senest den 16. juli 2009 vil det være en forudsætning, at en endelig afgørelse er truffet så tidligt, at det bliver muligt at realisere foranstaltningerne i praksis. Dette kræver derfor, at amtsrådene og klageinstanser - Miljøstyrelsen og evt. Miljøklagenævnet - tilrettelægger deres sagsbehandling på en sådan måde, at direktivets tidsfrist kan overholdes. Ministeren vil på denne baggrund henstille til amtsrådene at tilrettelægge sagsbehandlingen således, at der så vidt muligt kan træffes afgørelser på grundlag af de indsendte oplysninger senest i løbet af år 2004.

Ved bestående anlæg for deponering af affald forstås anlæg, der modtog affald med henblik på deponering før den 1. juli 2001 og er fortsat hermed eller er godkendt før denne dato, uden at modtagelse af affald med henblik på deponering er påbegyndt.

Ad § 37 c

Med forslaget til § 37 c implementeres direktivets krav om, at alle anlæg skal klassificeres i forhold til, om anlægget er til farligt, ikke-farligt (mineralsk eller blandet) eller inert affald. Ifølge direktivet skal disse krav gælde for anlæg for farligt affald allerede den 16. juli 2002. Det er derfor nødvendigt, at godkendelsesmyndigheden inden denne dato har foretaget en klassificering af alle anlæg for deponering af affald.

Til nr. 5

Ad § 39 b, stk. 1

Bestemmelsen omfatter deponeringsanlæg, der ved lovens ikrafttrædelse er i drift eller senere etableres, og som er godkendelsespligtige i henhold til kap. 5 i miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen omfatter både offentligt og privat ejede virksomheder. Bestemmelsen omfatter også virksomheder, som efter § 50, stk. 3, har fået eller senere får dispensation til at deponere specielle affaldstyper.

Godkendelsesmyndigheden vil efter gældende regler være amtsrådet.

Virksomheder skal stille sikkerhed over for godkendelsesmyndigheden i forbindelse med godkendelsen af anlægget - eller, hvis der er tale om bestående anlæg, når godkendelsesmyndigheden stiller krav herom, jf. nedenfor.

Sikkerhedsstillelsen skal omfatte omkostninger ved nedlukning og efterbehandling (eksempelvis kontrol og overvågning, perkolatfjernelse m.v.) af deponeringsanlægget i en nærmere fastsat periode, så længe som godkendelsesmyndigheden mener, at deponeringsanlægget må formodes at kunne medføre en fare for miljøet. Sikkerhedsstillelsesperioden vil - baseret på anlægs ejerens forslag og amtsrådets afgørelse - normalt være 30 år. For inert affald kan der imidlertid være tale om væsentlig kortere sikkerhedsstillelsesperiode, idet periodens længde dog først vil kunne fastsættes nærmere, når arbejdet med tilpasningen af direktivets bilag (affalds karakterisering mv.) er afsluttet - dvs. senest 16. juli 2002, jf. pkt. 3 i de generelle bemærkninger. Der skal alene stilles sikkerhed for de forudsigelige omkostninger.

Ved dokumenteret afholdelse af omkostninger godkender tilsynsmyndigheden træk på virksomhedens beskyttede konto, hvis denne form for sikkerhedsstillelse er valgt. Hvis der er uenighed om det krav, der danner grundlag for myndighedens træk på sikkerhedsstillelsen, kan der først ske træk, når myndighedens krav er fastslået ved dom. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor kommunen selv stiller en garanti på anfordringsvilkår.